

Gitukod sa Roma ang Panan-awon - Numero Onse

Pagsabot sa Tulo-ka-pilo nga Aplikasyon sa Tagna: Septiyembre 11, 2001, ug ang Kataposang Proseso sa Pagsulay alang sa Laodiceanong Adventismo

Jeff Pippenger
2024-08-30

Sama sa paagi nga ang Agosto 11, 1840, nagpamatuod sa mga lagda nga gisagop ni Miller, human sa Septiyembre 11, 2001 nakita sa mga andam nga makakita nga ang mga prinsipyo sa tagna nga gisagop sa Future for America mao ang tinuod nga biblikanhong pamaagi sa ulahing ulan, sumala sa gipadayag sa Isaias kapitulo baynte-otso. Ang paggamit sa linya sa reporma ibabaw sa linya sa reporma, ingon sa gipakita sa sagradong kasaysayan, nagpalig-on nga ang Septiyembre 11, 2001, mao ang pagsubli sa Agosto 11, 1840.

Nakita nga maingon nga sa dihang mikunsad ang gamhanang manulonda sa Pinadayag napulo niadtong 1840, gisimbolohan Niya ang Iyang pagkunsad sa 2001. Ang duha ka mga manulonda mikunsad ingon nga usa ka tagna samtang natuman ang usa ka tagna bahin sa Islam. Unya mitubo ang kalihukan samtang ang mga lalaki ug mga babaye mitubag sa kaepektibo sa pamaagi. Ang pagpangulo sa Laodiceanong Seventh-day Adventism gisalikway sa panahon sa katapusan niadtong 1989, ug karon kadtong iglesia misulod sa iyang katapusang proseso sa pagsulay, samtang ang Ginoo nagsugod sa pagpili sa kalihukan sa ikatulong manulonda aron mahimong Iyang mga tigpamaba sa katapusang mga adlaw.

Usa sa labing nag-unang lagda sa mga lagda nga gihatag alang sa katapusang mga adlaw mao ang tulo ka pilo nga pag-aplikar sa tagna. Ilabina gayud niadtong panahona mao ang tulo ka pilo nga pag-aplikar sa tulo ka kaalautan, nga sa ingon ka tin-aw nagpasiugda sa hitabo sa Septiyembre 11, 2001. Sa dihang kana nga kamatuoran matinud-anong gisusi, kadtong mga ginamandoan niadto ngadto sa “karaang mga dalan” ni Jeremias, pinaagi sa mga kasingkasing nga nangita sa kamatuoran, ang katumanan sa tagna, uban sa pagkamatarong sa mga lagda sa paghubad sa tagna nga gisagop sa kalihokan sa ikatulong manulonda, giila nga balido.

Nakita nga ang husto nga pagsabot sa mga unang payunir bahin sa kasaysayan sa unang kaalaut sa Pinadayag kapitulo siyam nagrepresentar sa Islam. Ang mini nga propeta nga si Mohammed nakita nga mao ang hari nianang maong kasaysayan. Nianang kasaysayana ang Islam moatake sa Imperyong Romano, ug ang ilang paagi sa pakiggubat piho gayod nga giila ingong kalit ug wala damhang pagpamugos. Niana nga bahin nasabtan nga ang mismong paagi sa pakiggubat sa Islam maoy naghatag sa etimolohikal nga mga gamot sa pulong nga “assassin.” Nianang kasaysayana ang Islam makapasakit sa mga kasundalohan sa Roma, ug ang maong yugto natapos ubos sa linya sa usa ka tagna sa panahon nga usa ka gatus ug kalim-an ka tuig. Sa dihang natapos kadtong tagna sa panahon niadtong Hulyo 27, 1449, nagsugod ang tagna sa panahon ug kasaysayan sa ikaduhang

kaalaut.

Nagsugod kini ug laing panagna sa panahon nga may gitag-on nga tulo ka gatus ug kasiyaman ug usa ka tuig ug napulog lima ka adlaw, nga natapos niadtong Agosto 11, 1840. Niining kasaysayana, ang magmamando nga nagrepresentar sa buluhatong mapanagnaon sa Islam mao si Ottoman, nga gitipohan ni Mohammed sa kasaysayan sa nahaunang kaalaotan. Ang kapitulo siyam nagaingon nga sa kasaysayan sa ikaduhang kaalaotan, ang Islam mopatay sa mga kasundalohan sa Roma. Magpadayon gihapon sila sa paggamit sa paagi sa pakiggubat pinaagi sa kalit ug wala damhang pag-atake, apan niadtong kasaysayana ang pulbura unang naimbento ug nagamit, busa ang ikaduhang kaalaotan nagrepresentar sa usa ka paagi sa pakiggubat nga gihulagway sa kalit nga pag-atake sa mamumuno, ug dugang pa niana naglakip usab kini ug mga pabuto.

Niadtong Septiyembre 11, 2001, ang ikatulong alaut sa Islam kalit nga miigo sa espirituwal nga mga kasundalohan sa Roma pinaagi sa mga pabuto. Kana nga hitabo maoy nagtimaan sa sinugdanan sa daghang mga linya sa kamatuoran nga matagnaon, apan kini tin-awng natukod ibabaw sa duha ka nangaging mga saksi sa nahaunang ug ikaduhang alaut. Ang hitabo sa tin-aw nagpakita nga maingon nga ang paghatag ug gahum sa kasaysayan sa Millerite sa Agosto 11, 1840, sa dihang natuman ang tagna sa Islam sa ikaduhang alaut ug ang manulonda sa Pinadayag 10 mikunsad, nga sa pag-abot sa tagna sa Islam sa ikatulong alaut, kini maoy nagtimaan sa pagkanaog sa manulonda sa Pinadayag 18 nianang petsaha.

“Karon miabot ba ang pulong nga akong gipahayag nga ang New York pagasilhigon sa usa ka dako nga balod sa dagat? Kini wala ko gayod isulti. Ang akong giingon mao nga, samtang akong gitan-aw ang dagkung mga tinukod nga gipatindog didto, andana ibabaw sa andana, ‘Pagkakuyaw nga mga talan-awon ang mahitabo sa dihang ang Ginoo motindog aron sa makalilisang nga pag-uyog sa yuta! Unya matuman ang mga pulong sa Pinadayag 18:1–3.’ Ang tibuok ikanapulog-walo nga kapitulo sa Pinadayag usa ka pasidaan bahin sa moabot sa yuta. Apan wala akoy kahayag nga piho mahitungod sa moabot sa New York, gawas lamang nga ako nahibalo nga usa ka adlaw ang dagkung mga tinukod didto pagapukanon pinaagi sa pagtuyok ug pagbaliskad sa gahum sa Dios. Gikan sa kahayag nga gihatag kanako, ako nahibalo nga ang kalaglagan ania sa kalibotan. Usa ka pulong gikan sa Ginoo, usa ka paghikap sa Iyang gamhanang gahum, ug kining dagkung mga estruktura mangapukan. Mahitabo ang mga talan-awon nga ang ilang kalisang dili nato mahunahuna.” Review and Herald, Hulyo 5, 1906.

Ang lihok sa Future for America nakita dayon, niadtong mga andam nga makakita, ingon nga kaagapay sa lihok nga Millerite. Ang Islam sa ikatulong kaalaut nahimong pangunang bahin sa mensahe gikan niadtong tungora ngadto sa unahan. Tin-aw nga gitudlo sa Inspirasyon nga sa dihang mikunsad ang manulonda sa Pinadayag, moabut ang ulahing ulan.

“Ang ulahing ulan ipabubo ibabaw sa katawhan sa Dios. Usa ka gamhanang manulonda mokanaog gikan sa langit, ug ang tibook nga yuta pagadan-agan sa iyang himaya.” Review and Herald, Abril 21, 1891.

Samtang ang Leon sa banay ni Juda misugod sa pag-abli sa mas halapad nga pagsabot sa ulahing ulan, Iyang gimandoan ang Iyang katawhan ngadto sa basahon ni Joel, nga maoy nag-unang punto sa reperensiya mahitungod sa ulahing ulan. Niadtong panahona ang pipila niadtong mga tawhana nga miapil sa kalihukan human sa Septiyembre 11, 2001, mipasiugda nga ang mga insekto sa Joel nga nagalaglag sa kaparrasan sa Dios, nga nag-una ngadto sa pagmata sa Tunga-tungang Pagtuaw, nagrepresentar sa Islam. Dili nila makita, o dili sila buot makakita, nga ang mga insekto nagrepresentar sa Roma.

Ang gamhanang kahayag nga mitungha pinaagi sa pag-ila sa tulo ka pilo nga paggamit sa tagna maylabot sa tulo ka mga kaalaotan midugang ug dili binalaan nga lohikal nga pagsuporta sa ilang pag-angkon nga ang mga insekto nagrepresentar sa Islam. Sama sa kanunay mahitabo, sa dihang ang usa ka pribadong paghubad dawaton, adunay pagbaliko sa Kasulatan nga mahitabo aron paningkamotan ang pagpalig-on sa sayop nga pasiuna. Sa ilang paningkamot sa pagpalig-on sa ilang panglantaw, ilang gipakita nga wala nila masabti ang prinsipyo sa tipo ug antitipo.

Sa teolohikal ug biblikal nga mga pagtuon, ang mga pulong nga “tipo” ug “antitype” gigamit aron ihulagway ang usa ka relasyon tali sa duha ka elemento, diin ang usa nagapauna o nagalandong daan sa lain. Kini nga konsepto sagad masakop ubos sa mas halapad nga mga kategoriya sa “landong” ug “katinuoran.”

Ang tipo mao ang usa ka hitabo, tawo, o institusyon sa Daang Tugon nga nagapauna o nagapaila nang daan sa katugbang nga hitabo, tawo, o institusyon diha sa Bag-ong Tugon. Kini nagaserbi ingon nga usa ka simbolikong pasiuna. Ang antitipo mao ang katumanan o tinuod nga pagpakita sa tipo. Kini mao ang kamatuoran nga gipaila nang daan sa tipo. Ang konsepto sa “anino” ug “substansiya” katumbas sa relasyon tali sa tipo ug antitipo. Ang “anino” nagarepresentar sa (tipo), samtang ang “substansiya” nagarepresentar sa (antitipo).

Busa ayaw pagtugoti nga may bisan kinsa nga mohukom kaninyo mahitungod sa kalan-on, o sa ilimnon, o mahitungod sa pista, o sa bag-ong bulan, o sa mga adlaw nga igpapahulay: Nga maoy anino sa mga butang nga umalabut; apan ang lawas iya ni Cristo. Colosas 2:16, 17.

Kay ang kasugoan, nga may landong lamang sa mga maayong butang nga umalabut, ug dili mao gayud ang hingpit nga dagway sa maong mga butang, dili gayud makahimo pinaagi niadtong mga halad nga ilang gihalad matag tuig sa walay paghunong sa paghingpit sa mga moduol ngadto niana. Hebreohanon 10:1.

Sa kontrobersiya human sa Septiyembre 11, 2001 mahitungod sa Joel, ug sa husto nga pag-ila sa papal nga Roma ingon nga gisimbolohan sa upat ka mga insekto, sa ingon naglatid sa progresibong pagkalaglag sa Laodicean nga Adventismo, kadtong nangatarongan nga ang mga insekto mao ang Islam, dili lamang nagbutang ug usa ka dili binalaan nga paghatag og gibug-aton sa triple nga aplikasyon sa tulo ka mga kaalautan, kondili ilang gipunting usab ang mga tipo nga nagtudlo ngadto sa antitipo sa Roma, ug nangangkon nga kadtong mga tipo sa pagkatinuod nag-ila sa Islam. Sa pagbuhat niini, ilang gihatag ang pamatuod nga sila tingali wala gayud makasabut sa prinsipyo sa tipo ug antitipo, o mituo sila nga ang sayop nga pagpasundayag sa mga tipo usa ka takus nga paagi aron mapakamatarong ang tumong.

Sa kasamtangang panaglalalis mahitungod sa Roma, aduna na usab ebidensiya nga kadtong nagkupot sa sayop nga panghunahuna nga ang “mga tulisan” sa Daniel kapitulo onse, bersikulo katorse mao ang Tinipong Bansa sa Amerika wala makasabot sa hustong paagi sa tulo ka pilo nga paggamit sa tagna, ni sa prinsipyo sa tipo ug antitipo.

Sa dihang kadtong nagkupot sa panglantaw nga ang “mga tulisan” mao ang Estados Unidos maninguha sa pagpalig-on sa ilang baruganan, ilang gigamit ang usa ka aplikasyon sa tulo ka pilo nga pag-aplikar sa tulo ka Roma, aron kuno pamatud-an nga ang modernong Roma, ang ikatulong pagpakita sa Roma, mao ang Estados Unidos. Nagsalig nga sila dili tinuyo nga nagapanaksi ug bakak, ug nga sila nagapadayag lamang sa usa ka buta nga kawalay-kahibalo sa mga lagda sa tulo ka pilo nga pag-aplikar sa tagna, ilang gigamit ang usa ka profetikanhong kinaiya sa unang duha ka Roma ug nangatarongan nga ang usa ka kinaiya sa kasaysayan sa Roma maoy nagaila sa modernong Roma.

Ang paganong Roma mao ang una sa tulo ka matagnaong katumanan sa Roma. Diha sa Daniel kapitulo otso, ang paganong Roma mao ang panlalaking gamayng sungay. Sa kapitulo dos, ang paganong Roma mao ang kagamhanan sa estado. Sa Daniel siyete, ang paganong Roma nabahin ngadto sa napulo-ka-pilo nga gingharian.

Ang ikaduhang pagpakita sa Roma mao ang pagka-papa nga Roma, nga sa kapitulo otso mao ang binabaye nga gamayng sungay, ug nga mao ang panlimbong sa iglesia sa kapitulo dos, ug nga mao ang sungay nga nagsulti ug mga pagpasipala ug nangibot sa tulo ka mga sungay sa kapitulo siyete. Ang pagano nga Roma usa ka nag-inusarang gahum, apan ang pagka-papa nga Roma usa ka dobleng gahum, nga nagrepresentar sa papa nga iglesia ingon nga nagmando ibabaw sa pangagamhanan sa nag-unang mga estrukturang politikal sa pagano nga Roma. Niadtong 1798, ang gahum sa pagka-papa nakadawat sa iyang samad nga makamatay, apan wala kini moundang sa pagka-iglesia, kini lamang mihunong sa pagka-mananap sa tagna sa Biblia tungod kay ang sibil nga gahum nga kaniadto iyang gikontrola gikuha man.

Ang ikaduhang Roma mao ang papal nga Roma ug naglihok lamang kini ingon nga usa ka gahum (mananap) sa tagna sa Biblia sa dihang kini adunay abilidad sa pagkontrolar sa gahum sa estado aron ipatuman ang iyang mapasipalahong mga plano. Ang unang Roma usa ka nag-inusarang gahum, ang ikaduhang Roma usa ka duha-ka-pilo nga gahum, ug ang ikatulong Roma usa ka tulo-ka-pilo nga gahum. Ang tulo ka pagpakita sa Roma gidumala sa mao rang mga prinsipyo sama sa matag tulo-ka-pilo nga paggamit sa tagna. Sa pagtagna adunay tulo ka kaalautan, tulo ka Babilonia, tulo ka Roma, ug tulo ka Elias. Sa mga termino sa tipo ug antitipo, ang unang duha ka pagpakita sa bisan unsang tulo-ka-pilo nga paggamit maoy mga tipo nga naghatag sa landong sa ikatulong katumanan, nga mao ang antitipo ug ang substansiya sa tulo-ka-pilo nga paggamit sa tagna.

Uban sa Roma, ang mga kinaiya sa unang duha ka Roma nagpakita nga ang paganong Roma ug ang papang Roma parehong mihatag sa titulo nga Pontifex Maximus sa ilang magmamando. Busa, ang titulo sa magmamando sa modernong Roma mao ang Pontifex Maximus, usa ka titulo nga wala gayud ihatag kang bisan kinsa nga presidente sa Tinipong Bansa sa Amerika. Ang unang

duha ka Roma magabuntog sa tulo ka heograpikal nga mga babag aron mapahimutang ang kagamhanan ibabaw sa trono sa ilang piho nga kapanahonan sa kasaysayan. Walay ebidensiya nga ang Tinipong Bansa sa Amerika mibuntog sa tulo ka heograpikal nga mga babag sa wala pa ang 1798.

Ang unang duha ka Roma adunay piho nga yugto sa panahon nga gitino kon kanus-a sila maghari nga labing labaw. Sa bersikulo baynte-kuwatro sa Daniel onse, ang pagano nga Roma gipaila nga nagmando sulod sa usa ka “panahon,” o tulo ka gatus ug kan-uman ka tuig, nga maoy iyang gibuhay sukad sa Gubat sa Actium niadtong 31 BC hangtod sa tuig 330 AD. Sa makadaghan, ang papadong Roma gipaila nga nagmando sulod sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig human matangtang ang tulo ka sungay, gikan sa 538 hangtod sa 1798. Sa Isaias kapitulo baynte-tres, ang Estados Unidos gipaila nga naghari sulod sa kapitoan ka simbolikong mga tuig, ingon sa mga adlaw sa usa ka hari, apan wala gayud kini magtangtang ug tulo ka heograpikal nga mga babag sa wala pa ang iyang pagmando sulod sa kapitoan ka simbolikong mga tuig.

Ang modernong Roma gihulagway ingon nga nakabuntog sa tulo ka heograpikal nga babag—ang hari sa habagatan, ang mahimayaong yuta, ug ang Ehipto—diha sa Daniel kapitulo onse, mga bersikulo kap-atan hangtod kap-atan ug duha; ug sa dihang kining tulo ka mga babag mapilde ug mapailalom sa Roma, nan sila magporma sa tulo-ka-bahin nga panaghiusa sa dragon, sa mananap, ug sa mini nga propeta. Gipahibalo usab kanato ni Juan nga ang makamatay nga samad sa papal nga mananap naayo na ug nga kini unya magmando sulod sa kap-atan ug duha ka simbolikong mga bulan.

Ug nakita ko ang usa sa iyang mga ulo nga daw gisamaran hangtod sa kamatayon; ug ang iyang samad nga makamatay naayo: ug ang tibook kalibotan nahibulong sa pagsunod sa mananap. Ug ilang gisimba ang dragon nga naghatag ug gahum sa mananap: ug ilang gisimba ang mananap, nga nagaingon, Kinsa ba ang sama sa mananap? kinsa ang arang makiggubat batok kaniya? Ug gihatagan siya ug baba nga nagsulti ug dagkung mga butang ug mga pagpasipala; ug gihatagan siya ug kagahum sa pagpadayon sulod sa kap-atan ug duha ka bulan. Pinadayag 13:3–5.

Ang mapintasong mananap nga nagmando sulod sa kap-atan ug duha ka simbolikong bulan human mamaayo ang iyang makamatay nga samad mao ang gahom sa Roma.

Ang propesiya sa Pinadayag 13 nagpahayag nga ang gahum nga girepresentahan sa mananap nga adunay mga sungay nga sama sa nati sa karnero magapugos sa ‘yuta ug sa mga nanagpuyo niini’ sa pagsimba sa pagka-papa—nga didto gisimbolohan pinaagi sa mananap nga ‘sama sa leopardo.’... Sa daan ug sa bag-ong kalibotan, ang pagka-papa makadawat ug pagtahod diha sa pasidungog nga igahatag ngadto sa institusyon sa Domingo, nga nagasalig lamang sa awtoridad sa Simbahang Romano.” *The Great Controversy*, 578.

Ang Pagano, ang unang Roma, naghari nga sa kinahitas-an sulod sa tulo ka gatos ug kan-uman ka tuig sa katumanan sa Daniel kapitulo onse, bersikulo baynte kuwatro, ug gibuhay niya kini human niini mapapas ang tulo ka heograpikanhong babag sa katumanan sa Daniel kapitulo otso, bersikulo nuebe.

Ang Papal, ang ikaduhang Roma, naghari nga labing labaw sulod sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig sa katumanan sa daghang mga teksto sa Kasulatan, ug gibuhat niya kini human niini mapapas ang tulo ka heograpikal nga mga babag sa katumanan sa Daniel kapitulo pito, bersikulo otso ug baynte.

Ang modernong Roma nagapildi sa hari sa habagatan diha sa bersikulo kuwarenta sa Daniel onse, ug dayon sa bersikulo kuwarenta ug usa ginapildi niini ang mahimayaong yuta, ug sa bersikulo kuwarenta ug duha ginapildi niini ang Ehipto. Ang modernong Roma mao ang hari sa amihanan sa Daniel kapitulo onse.

Ang pagano, ang nahaunang Roma, maoy usa ka gahom nga naglutos, ug ang papal, ang ikaduhang Roma, maoy usa ka gahom nga naglutos; busa ang modernong Roma mahimong usa ka gahom nga naglutos.

Ang Tinipong Bansa sa Amerika moapil sa ikatulong paglutos nga ipatuman sa modernong Roma, apan wala kini magpaila nga ang Tinipong Bansa sa Amerika mao ang gahom sa kapapahan; hinoon, nagapaila lamang kini sa usa ka kinaiya sa relasyon sa Tinipong Bansa sa Amerika ngadto sa gahom sa kapapahan sa kaulahing mga adlaw.

Kadtong buot molalis nga ang Tinipong Bansa sa Amerika mao ang “mga tulisan sa imong katawhan” sa ulahing mga adlaw naggamit sa tripulong aplikasyon sa tulo ka Roma aron sa sayop nga pag-ila sa Tinipong Bansa sa Amerika. Ang depektibong pamaagi nga ilang gigamit sulod sa konteksto sa usa ka tripulong aplikasyon nagasukad sa pag-ila sa usa ka kinaiya sa unang duha ka Roma, ug sa pagpamilit nga ang usa ka manalagnong kinaiya sa Roma, ug dili ang Roma mismo, mao ang ikatulong Roma.

Ilangon nila ang unang historikal nga balaod sa Domingo ni Constantine niadtong 321 AD, ug dayon ang balaod sa Domingo sa papal nga Roma niadtong 538 AD, aron mangangkon nga ang haduol na nga moabot nga balaod sa Domingo sa Estados Unidos mao ang naghubit sa Estados Unidos ingon nga moderno nga Roma, ug gisagol usab nila ang ilang sayop nga pag-aplikar pinaagi sa pag-uban sa pasidaan ni Jesus nga mokalagiw sa dihang ang “mga dulomtanan sa pagkamingaw” nga gisulti ni Daniel mahitabo, ingon nga mao ang balaod sa Domingo. Ang “dulomtanan sa pagkamingaw” nga gihisgotan ni Jesus nagtudlo ngadto sa duha ka mga balaod sa Domingo sa kataposang mga adlaw, apan lahi kaayo kini nga simbolismo tungod kay kini usa ka pasidaan sa pagkalagiw, dili pasidaan sa paglikay sa marka sa mananap. Ang ilang sayop nga panghunahuna wala gani motubag sa kamatuoran nga adunay duha ka piho nga mga balaod sa Domingo sa kataposang mga adlaw.

Busa, sa diha nga makita ninyo ang dulomtanan nga makapahimong biniyaan, nga gisulti ni Daniel nga manalagna, nga nagatindog sa dapit nga balaan, (ang magabasa, pasabta siya:) Nan pumaikyas ngadto sa kabukiran kadtong anaa sa Judea: Ang anaa sa atop sa balay, ayaw na siya pakanauga aron sa pagkuha sa bisan unsa gikan sa iyang balay: Ni ang anaa sa uma ayaw na pabalika aron sa pagkuha sa iyang mga bisti. Ug alaut sila nga mga nagsabak, ug sila nga nagapasuso niadtong mga adlaw! Apan pag-ampo kamo nga ang inyong pagkalagiw dili mahitabo sa tingtugnaw, ni sa adlaw nga igpapahulay. Mateo 24:15–20.

“Ang dulumtanan nga kalaglagan, nga gisulti ni Daniel nga manalagna,” maoy usa ka timailhan nga gihatag ni Jesus sa Iyang katawhan aron maila nila kon kanus-a sila kinahanglan mokalagiw gikan sa umaabot nga pagkalaglag sa Jerusalem, sa dihang ang paganong Roma milibot sa paglikos ug sa ulahi miguba sa balaang puloy-anan ug sa siyudad sukad sa tuig 66 hangtod sa tuig 70 AD.

“Si Jesus nagpahayag ngadto sa mga disipulo nga namati mahitungod sa mga paghukom nga mahulog ibabaw sa apostatang Israel, ug ilabina sa mapanimaslon nga panimalos nga moabot kanila tungod sa ilang pagsalikway ug paglansang sa Mesias sa krus. Mga timailhan nga dili masayop maoy magauna sa makalilisang nga kinatumyan. Ang gikahadlokang takna moabot sa kalit ug sa madali. Ug ang Manluluwas nagpasidaan sa Iyang mga sumusunod: ‘Busa sa diha nga makita ninyo ang dulumtanan sa pagkalaglag, nga gisulti ni Daniel nga propeta, nga nagatindog sa balaan nga dapit, (ang magabasa, pasabta siya:) unya papahawaa ngadto sa kabukiran sila nga anaa sa Judea.’ Mateo 24:15, 16; Lucas 21:20, 21. Sa diha nga ang mga sumbanan nga masinimbaon sa mga Romano igapatindog na sa balaan nga yuta, nga milapad ug pipila ka mga estadyo sa gawas sa mga kuta sa siyudad, nan ang mga sumusunod ni Cristo kinahanglan mangitag kaluwasan pinaagi sa pagkalagiw. Sa diha nga makita na ang timaan sa pasidaan, kadtong buot makagawas kinahanglan dili maglangan....”

“Walay bisan usa ka Kristohanon ang nangamatay sa kalaglagan sa Jerusalem. Si Cristo mihatag ug pahimangno sa Iyang mga tinun-an, ug ang tanan nga mituo sa Iyang mga pulong nagbantay sa gisaad nga timaan.... Sa walay paglangan nangalagiw sila ngadto sa usa ka dapit nga luwas—ang siyudad sa Pella, sa yuta sa Perea, tabok sa Jordan.” *The Great Controversy*, 25, 30.

Sa nagkaduol na ang tuig 538, ang mga Kristohanon niadtong panahona nakaamgo nga ang iglesya nadaot tungod sa pakigkompromiso sa relihiyon sa paganismo, ug pinasikad sa pahimangno ni Cristo, ug inubanan sa kahayag nga gihatag pinaagi sa pagpamatuod ni apostol Pablo diha sa 2 Tesalonica kapitulo dos, sila mikalagiw ngadto sa manalagnong kamingawan sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka mga tuig.

“Apan sa dili pa ang pag-abot ni Cristo, may mahinungdanong mga kalamboan sa relihiyosong kalibotan nga mahitabo, ingon sa gitagna sa tagna. Ang apostol nagpahayag: ‘Ayaw kamo sa madali pagkurog sa hunahuna, ni magkalisod, bisan pinaagi sa espiritu, o pinaagi sa pulong, o pinaagi sa sulat nga daw gikan kanamo, nga ang adlaw ni Cristo haduol na. Ayaw tugoti nga may bisan kinsa nga maglimbong kaninyo sa bisan unsang paagi; kay kana nga adlaw dili moabut, gawas kon mouna ang pagkahulog sa pagtuo, ug igapadayag ang tawo sa sala, ang anak sa kapildihan; nga mosukol ug magapahitaas sa iyang kaugalingon labaw sa tanan nga ginatawag nga Dios, o ginadayeg; aron nga siya, ingon nga Dios, magalingkod sa templo sa Dios, nga nagapakita sa iyang kaugalingon nga siya mao ang Dios.’”

“Ang mga pulong ni Pablo dili angay hubaron sa sayop. Dili angay itudlo nga siya, pinaagi sa pinasahi nga pagpadayag, mipahimangno sa mga taga-Tesalonica mahitungod sa dihadiha nga pag-anhi ni Cristo. Ang maong baruganan makapahinabo unta ug kalibog sa pagtuo; kay ang kapakyasan sa gilaoman sa kasagaran mosangpot ngadto sa pagkadili-matinoohon. Busa, ang apostol mipasidaan sa mga igsoon nga dili modawat sa maong mensahe ingon nga nagagikan kaniya, ug mipadayon siya sa pagpasantop sa kamatuoran nga ang gahum sa kapapahan, nga sa

tin-aw kaayo gihulagway sa propeta nga si Daniel, motungha pa ug makiggubat batok sa katawohan sa Dios. Hangtud nga kini nga gahum makahimo na sa iyang makamatay ug mapasipalahong buhat, kawang lamang alang sa iglesia ang pagpaabut sa pag-anhi sa ilang Ginoo. ‘Wala ba kamo mahinumdom,’ nangutana si Pablo, ‘nga sa didto pa ako uban kaninyo, gisugilon ko na kaninyo kining mga butanga?’”

Makalilisang ang mga pagsulay nga moataki sa matuod nga iglesia. Bisan gani sa panahon nga ang apostol nagsulat, ang “tinago sa pagkadili-matarong” nagsugod na sa paglihok. Ang mga kalamboan nga mahitabo sa umalabot mahitabo “sumala sa paglihok ni Satanas uban ang tanang gahum ug mga ilhanan ug bakak nga mga katingalahan, ug uban ang tanang paglimbong sa pagkadili-matarong diha kanila nga nangahanaw.”

“Labi nang mabug-at ang pahayag sa apostol bahin niadtong mosalikway sa pagdawat sa ‘paghigugma sa kamatuoran.’ ‘Tungod niini,’ siya mipahayag mahitungod sa tanan nga tinuyoang mosalikway sa mga mensahe sa kamatuoran, ‘ang Dios magpadala kanila ug kusgan nga paglimbong, aron motuo sila sa bakak: aron silang tanan pagahukman sa silot nga wala motoo sa kamatuoran, kondili nahimuot sa pagkamalapason.’ Ang mga tawo dili makasalikway nga walay silot sa mga pasidaan nga sa kalooy gipadala sa Dios ngadto kanila. Gikan niadtong nagapadayon sa pagtalikod gikan niining mga pasidaan, kuhaon sa Dios ang Iyang Espiritu, ug biyaan sila ngadto sa mga paglimbong nga ilang gihigugma.” Acts of the Apostles, 265, 266.

Ang pagkompromiso tali sa paganismo ug sa iglesia mao ang pasidaang timaan nga mitultol sa mga Cristohanon nianang panahona sa pagbulag gikan sa papal nga Roma, apan angayng mamatikdan nga ang kahayag nga gidugang ni Pablo sa pasidaan ni Jesus sa pagkalagiw mao ra gihapon ang maong teksto nga nasabtan ni William Miller nga ang “adlaw-adlaw” sa basahon ni Daniel nagrepresentar sa paganong Roma. Ang profetikong kalabutan tali sa pagpugong sa paganong Roma, ug dayon sa iyang pagkahulog aron ang papal nga Roma makasaka sa trono, maoy usa ka kamatuoran nga kinahanglang masabtan, kay ang mga sangpotanan sa dili pag-ila sa maong profetikong kalabutan magadala ug malig-ong limbong ibabaw niadtong wala mahigugma nianang kamatuorana. Gihisgutan ni Sister White ang maong kasaysayan:

“Nagkinahanglan kini ug usa ka masukmat nga pakigbisog alang niadtong magpabiling matinumanon aron magmalig-on batok sa mga paglimbong ug mga kangil-aran nga gitabonan sa mga sapot sa pagkapari ug gipasulod ngadto sa iglesia. Ang Biblia wala dawata ingon nga sukdanan sa pagtuo. Ang doktrina sa kagawasan sa relihiyon gitawag nga erehiya, ug ang mga nagpaluyo niini gidumtan ug gidili.

“Human sa usa ka taas ug mabangis nga pakigbingkil, ang matinumanong pipila mihukom sa pagbungkag sa tanang pakighiusa sa simbahan nga apostata kon kini magpadayon gihapon sa pagdumili sa pagbuhi sa iyang kaugalingon gikan sa kabakakan ug idolatriya. Ilang nakita nga ang pagkabulag maoy usa ka hingpit nga kinahanglanon kon sila motuman sa pulong sa Dios. Wala sila mangahas sa pagtugot sa mga kasaypanang makamatay sa ilang kaugalingong mga kalag, ug sa paghatag ug panig-ingnan nga makabutang sa kapeligrohan sa pagtoo sa ilang mga anak ug sa mga anak sa ilang mga anak. Aron maseguro ang kalinaw ug panaghiusa andam sila sa paghimo sa bisan unsang pagtugot nga nahiuyon sa pagkamatinumanon ngadto sa Dios;

apan ilang gibati nga bisan ang kalinaw mahal ra kaayo mapalit kon pinaagi sa paghalad sa prinsipyo. Kon ang panaghiusa masiguro lamang pinaagi sa pakigkompromiso sa kamatuoran ug pagkamatarong, nan pasagdi nga adunay kalainan, ug bisan gubat.” The Great Controversy, 45, 46.

Ang propetikong relasyon tali sa Estados Unidos ug sa kapapahan sa kaulahiang mga adlaw gisimbolohan, ug gipasiugda, pinaagi sa pag-ila ni Pablo sa relasyon tali sa pagano ug sa papal nga Roma nga nagpaingon ngadto sa 538 AD. Sa tulo ka pilo nga aplikasyon sa Roma, ang paganong Roma nagtuman sa mga pulong ni Jesus nga nag-ila sa dulumtanan nga makapahilayo ingon nga timailhan sa pagkalagiw, ug ang papal nga Roma mituman usab sa mga pulong ni Jesus. Giila ni Sister White ang laing katumanan sa mga pulong ni Cristo.

“Karon dili na panahon alang sa katawhan sa Dios nga ipahimutang ang ilang mga pagbati o tipigan ang ilang bahandi dinhi sa kalibutan. Ang panahon dili na halayo, nga, sama sa nahaunang mga tinun-an, mapugos kita sa pagpangita ug dangpanan sa mingaw ug mahimulag nga mga dapit. Maingon nga ang paglikos sa Jerusalem sa mga kasundalohan sa Roma mao ang timaan alang sa pagkalagiw sa mga Cristohanong Judeano, mao man usab ang pag-angkon sa gahum sa atong nasud diha sa pagmando nga nagpatuman sa sabbath nga papal maoy pasidaan alang kanato. Unya mao na ang panahon sa pagbiya sa dagkong mga siyudad, isip pagpangandam sa pagbiya usab sa gagmayng mga lungsod aron mopuyo sa hilit nga mga puloy-anan sa linain nga mga dapit taliwala sa kabukiran.” Testimonies, volume 5, 464.

Alang sa mga Kristohanon sa panahon ni Cristo, ang pasidaan nagtimaan kon kanus-a sila mokalagiw gikan sa Jerusalem. Sa ikalima ug ikaunom nga siglo, ang pasidaan alang sa mga Kristohanon maoy nagdala kanila sa pagkalagiw ngadto sa kamingawan.

Ug ang babaye mikalagiw ngadto sa kamingawan, diin siya may dapit nga giandam sa Dios, aron didto siya pakan-on sulod sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka adlaw.... Ug ang babaye gihatagan ug duha ka pako sa usa ka dakung agila, aron siya makalupad ngadto sa kamingawan, ngadto sa iyang dapit, diin siya gibuhi sulod sa usa ka panahon, ug mga panahon, ug tunga sa usa ka panahon, gikan sa atubangan sa bitin. Ug ang bitin mibuga gikan sa iyang baba ug tubig nga daw baha sa ulahi sa babaye, aron siya mapaanod sa baha. Ug ang yuta mitabang sa babaye, ug ang yuta mibuka sa iyang baba, ug gilamoy ang baha nga gibuga sa dragon gikan sa iyang baba. Ug ang dragon nasuko sa babaye, ug milakaw aron makiggubat batok sa salin sa iyang kaliwat, nga nagabantay sa mga sugo sa Dios, ug nagabaton sa pagpamatuod ni Jesu-Cristo. Pinadayag 12:6, 15–17.

Kanunayng gihulagway ni Jesus ang katapusan sa usa ka butang pinaagi sa sinugdanan sa maong butang, kay Siya mao ang Alpha ug Omega. Ang pasidaan bahin sa dulumtanan nga makapahimong biniyaan sa kasaysayan sa papal nga Roma naila sa dihang ang gahum sa kapapahan giila nga nagatindog sa balaang dapit.

Ang pasidaan natala ni Mateo, Marcos, ug Lucas, ug ang matag reperensiya adunay gamayng kalainan sa mga pulong. Si Mateo nagaingon, “Busa sa diha nga makita ninyo ang makaluod nga butang sa pagkabingawan, nga gipamulong ni Daniel nga manalagna, nga nagatindog sa balaang dapit,” ug si Marcos nagaingon, “sa diha nga makita ninyo ang makaluod nga butang sa

pagkabingawan, nga gipamulong ni Daniel nga manalagna, nga nagatindog diin dili kini angay magtindog.” Si Lucas nagaingon, “sa diha nga makita ninyo ang Jerusalem nga ginalibotan sa mga kasundalohan, nan hibalo nga ang pagkabingawan niini haduol na. Unya papahawa-a ngadto sa kabukiran ang mga anaa sa Judea.”

Ang tanang tulo ka mga pagpamatuod magdungan sa pagpadapat. Sa usa ka mas piho nga pagpadapat, ang paghisgot ni Lucas nga ang Jerusalem gilibotan sa mga kasundalohan nagaila sa pasidaan nga sa dihang ang pagano nga Roma nagsugod sa paglikos batok sa Jerusalem niadtong tuig 66 AD, ang mga Kristohanon nga atua pa sa Jerusalem kinahanglan nga mokalagiw dayon. Ang paghisgot ni Mateo sa “balaang dapit” motakdo kang Pablo sa pag-ila sa “tawo sa sala” nga “nagalingkod sa templo sa Dios, nga nagapakita sa iyang kaugalingon nga siya mao ang Dios,” sa ingon nagrepresentar sa pagkatuman sa kapapahan sa “makalilisang nga binuhatan sa pagkalaglag.” Si Marcos nagaila sa makalilisang nga binuhatan sa pagkalaglag nga nagatindog diin dili kini angay, ug kini motakdo sa pasidaan sa pagkalagiw nga gihatag sa Adventismo sa kataposang mga adlaw. Duha sa mga pasidaan nalambigit sa sugo nga bisan kinsa nga mobasa sa pasidaan kinahanglan makasabut, ug silang tanan naghisgot sa usa ka timaan nga maoy magpahibalo sa mga Kristohanon sa maong kapanahonan sa pagkalagiw.

Ang sayop nga paggamit sa usa ka tulo ka pilo nga aplikasyon nga sayop nga girepresentar niadtong nag-angkon nga ang “mga tulisan sa imong katawhan” mao ang Tinipong Bansa, nagpaila nga sa diha nga ang “kangil-ad nga makapaluya” matuman na diha sa balaod sa Dominggo sa Tinipong Bansa, ang balaod sa Dominggo nga unya ipatuman magtimaan sa Tinipong Bansa ingon nga Modernong Roma, kay ang pagano ug ang papal nga Roma nangpatuman kaniadto usab sa usa ka balaod sa Dominggo.

Ang suliran sa maong sayop nga paggamit mao nga ang balaod sa Domingo sa paganong Roma nahitabo sa tuig 321 AD, apan ang katumanan sa paganong Roma sa “makalilisang nga paglapas” natuman na sa tuig 66 AD, 255 ka tuig sa wala pa ang balaod sa Domingo sa 321 AD. Sa ingon usab, ang pagkompromiso nga maoy mipahinabo sa “tawo sa sala” nagakahitabo na sa panahon ni Pablo, nga miingon, “the mystery of iniquity doth already work,” apan ang papal nga balaod sa Domingo miabot kapin sa upat ka siglo sa ulahi. Ang unang duha ka mga saksi sa usa ka tulo-ka-pilo nga pagpadapat sa tagna nagatukod sa mga kinaiya sa ikatulong katumanan sa katapusang mga adlaw. Ang “makalilisang nga paglapas” sa katapusang mga adlaw, pinasikad sa duha ka makasaysayanong mga saksi, ug sa tulo ka biblikanhong mga tala sa mga pulong ni Cristo, nagrepresentar sa usa ka pasidaan sa pagkalagiw, dili sa pagpatuman sa usa ka balaod sa Domingo.

Sa sunod nga artikulo atong hisgutan sa detalyado kon nganong ang maong pagpadapat sayop sulod sa konteksto sa natukod nga mga lagda nga may kalabutan sa tulo ka pilo nga pagpadapat sa profesiya, ug nganong ang pag-ila sa balaod sa Domingo sulod sa konteksto sa pasidaan nga gihatag ni Cristo usa ka sayop nga paghulagway sa kasaysayan sa profesiya.

“Kining pakigkompromiso tali sa paganismo ug Kristiyanismo miresulta sa pag-uswag sa ‘tawo sa sala’ nga gitagna sa tagna ingon nga mosupak ug magbayaw sa iyang kaugalingon labaw sa Dios. Kana nga dambuhalang sistema sa bakak nga relihiyon maoy usa ka obra

maestra sa gahum ni Satanas—usa ka monumento sa iyang mga paningkamot sa pagpalingkod sa iyang kaugalingon ibabaw sa trono aron sa pagmando sa yuta sumala sa iyang kabubut-on.”
The Great Controversy, 50.